

nekovič, c. kr. ravnatelj višje gimnazije in Anton Svetek, c. kr. računski svetnik; v prvem razredu: dr. Vinko Gregorič, primarij deželne bolnice, dr. Valentin Krisper, odvetnik, Fran Ravnihar, deželni knjigovodja v pokoju in Fran Trček, hišni posestnik.

— **Pri občinskih volitvah v Trziči**, vršečih se minoli torek, zmagala je v drugem in prvem razredu dosedaj gospodujoča županova stranka. Takozvana stranka redu je prodrla le v tretjem razredu, dočim je v drugem razredu ostala za 1 glas v manjšini. Dolgo se je pripravljalo na pravilno občinsko volitev v Trziči, a vendar se zatrjuje, da i ta ni bila pravilna, ker gospodovalna županova stranka s pomočjo drugih faktorjev ni prevestno postopala pri sestavi volilskih imenikov.

— **Na izrednem občnem zboru »Glasbene Matice«** sklicanem v namen posvetovanja o zgradbi društvene hiše, podrtje vsled potresa, se je na predlog odbornika gosp. dežel. sodn. svetnika Vencajza sklenilo: 1.) Pričeti takoj z zgradbo društvene hiše in potrebni kapital dobiti potom brezobrestnega državnega posojila. 2.) Volil se je v nadzorovanje zgradbe poseben odbor ad hoc, kateremu se pridruži še eden tehniški izvedenec. 3.) Deželni zbor je prositi, da glede na težki položaj društva odpiše še ostali dolg v znesku 4800 gld.

— **Ljubljanske šole.** Izredne odredbe glede na pouk na ljubljanskih učnih zavodih, katere je vsled potresne katastrofe ukrenil c. kr. šolski svet za Kranjsko, slóve nastopno: Z ozirom narazglas z dne 17. aprila 1895. leta se na podstavi telegrafičnega odobrenja visokega ministerstva za bogočastje in nauk z dne 22. maja 1895. leta glede pouka na srednjih šolah, na moškem in ženskem učiteljišči in na ljudskih šolah v Ljubljani nastopne odredbe dajo na občno znanje: 1.) Da se tistim učencem srednjih šol (državne gimnazije in državne višje realke) ter moškega in ženskega učiteljišča, katerim je s koncem drugega semestra leta 1894/95 prebiti maturitetne, oziroma zrelostno preskušnje, za to preskušnje da prilika, začne se za učence VIII. gimnazijskega razreda, VII. realčnega razreda, dalje za gojence in gojenke IV. letnika moškega in ženskega učiteljišča in za gojenke učnega tečaja v šolskem vrtcu dne 4. junija 1895. leta redni pouk v dotičnih šolskih poslopih, in učenci (učenke) navedenih razredov se imenovani dan ob 8. uri zjutraj zglase pri ravnateljstvih. — Maturitetne, oziroma zrelostne preskušnje se bodo vršile v dobi od 15. do 31. julija 1895. leta. 2. Semestralni završetek za učence vseh ostalih razredov na srednjih šolah, oziroma letnikov na moškem in ženskem učiteljišču, se zgodi na podstavi posledkov pri zadnji mesečni konferenciji. Tistim učencem, kateri morejo pri tem prejeti primeren vspesni red, se izdado semestralna spričevala za drugi tečaj l. 1894/95, in ta spričevala pošljejo ravnateljstva zunaj Ljubljane bivajočim učencem po pošti. V Ljubljani bivajoči učenci pridejo na dan, ki se pozneje naznani, osebno po svoja spričevala v ravnateljstveno pisarno. Tisti učenci, kateri v enem učnem predmetu ali v več učnih predmetih nimajo dognanega reda, morajo v dobi od 15. do 31. julija 1895. leta iz dotičnih predmetov prebiti premestno preskušnje, na katero se sami doma pripravijo. Izpraševalne dneve jim pismeno naznanijo ravnateljstva. Po posledkih te preskušnje se klasificirajo ter prejmo semestralna spričevala. Morebitne ponavljalne preskušnje so pridržane rednemu róku ob pričetku šolskega leta 1895/96. Tistim učencem te vrste, kateri pred 15. julijem leta 1895. potrebujejo semestralnega spričevala za vsprejem v kakšen vojaški učni zavod (v vojaško realko ali v kadetno šolo itd.) in se morajo izkazati z dotičnim vsprejemnim zagotvilom, dano je na prosto voljo, pred tem rókom zglasiti se pri ravnateljstvu v ta namen, da prebijejo omenjeno preskušnje. 3.) Pouk na ljudskih šolah in na obeh vadnicah, toda z izjemo otroškega vrta, se začne dne 4. junija 1895. leta. V katerih poslopih se začasno nastani osemrazredna slovenska dekliška šola in petrazredna nemška dekliška šola, katerima dozdanjih

prostorov nikakor ni možno uporabljati, ali pa samo deloma in ne dovolj varno, to pozneje javno da na znanje c. kr. mestni šolski svet. — Glede c. kr. obrtnih strokovnih šol za obdelovanje lesa in za umetno vezenje in šivanje čipek se pozneje izda dotična odredba.

— **Novo jezero.** V Pobrežu blizu Maribora je te dni nakrat nastalo v kotlini Stražun malo jezero, veliko kakih 36 oral. Na tem mestu je že dvakrat se zbrala voda in je nastalo jezero. Prvič se je to zgodilo začetkom sedemdesetih let. Takrat je jezero izginilo šele po dveh letih. Drugič, pred kakimi petnajstimi leti, je voda odtekla že po dveh mesecih. Sodi se, da je nastalo jezero deloma vsled prememb, katere je v zemlji prouzročil potres, deloma vsled obilnega snega in deževja. To je tudi najbrž uzrok, da so se pri Oglenščku v slovenje-bistriškem okraji na treh mestih udrli večji plazovi.

Potres.

Škoda se je cenila v Ljubljani na zasebnih poslopih na 2,704.100 gld., na mestnih 34.000, in na deželnih 226.000 gld., na cerkvah, samostanih in župniščih pa na 174.000 gld. Na deželi je škode na šolah 40.000, na cerkvah in župniščih 470.000, na zasebnih poslopih pa 3,750.000 gld. Državna poslopja se niso cenila.

Pregledavanje poslopij na barju kaže, da so ondu poškodbe hujše nego v mestu. V Hauptmanci morajo se podreti vse hiše razen štirih, po drugih vaseh pa blizu polovice. To ni čudno, ker na mehki zemlji je potres navadno huji.

Ker imajo sedaj podjetniki mnogo tujih delavcev jim je zaukazal mestni magistrat, da jim preskrbe zdrava stanovanja, dobro pitno vodo in druge potrebščine ter morajo o teh naredbah vsak teden predložiti izkaz. Mestnim zdravnikom je zaukazano, da nadzorujejo te naredbe.

Sprva se je občno mislilo, da „Narodni dom“ ni nič poškodovan. Ker poslopje še ni ometano, se poškodbe niso tako poznale. Ko je pa komisija pregledala ga, je pa se prepričala, da je severni pročelni zid močno vzbočen in ga bode treba najbrž znova napraviti. Nadalje bode znova napraviti neki ločilni zid v 1 nadstropji in nekaj okenskih in vratnih svodov. Zidovje po glavnem stopnišči je tudi izbočeno. Pokazale so se razpokline tudi v glavnem okrajku, ki pa niso nevarne.

Med drugimi poslopi v Zgornji Šiški je trpela tudi rojstna hiša našega pesnika Vodnika, takozvana „kamnita miza“. Paviljon, v katerem je bila postavljena pesnikova soha, je popolno razdejan in soha sama razbita. Hiša je posebno v drugem nadstropji veliko trpela in gospodarsko poslopje je treba podreti. Škode ima posestnik blizu 5000 gld.

Občinski svet ljubljanski imel je v soboto opoludne javno sejo, katerej sta prisostvovala tudi vladni svetnik marki Gozani kot zastopnik c. kr. deželne vlade in višji inžener Stradal, kateri — kakor znano — vodi in nadzira zgradbo barak.

Najpreje poročal je višji inžener Stradal o zgradbi

barak. Dosedaj dovršenih je 16 barak, 5 pa jih je v delu; razven tega dodelanih je 9 barak, s katerih zgradbo so bili že pijonirji pričeli, in končno ob Laptermanovem drevoredu dve veliki baraki, kateri je po naročilu deželne vlade zgradil dunajski tesarski mojster Schleussner. V vseh teh 32 barakah je prostora za okolo 1000 oseb. Po izkazu mestnega magistrata z dne 18. t. m. pa je treba barak vsaj še za 1400 oseb ter bodo stroški za vse potrebne barake, peči, pozidavanje itd. znašali okroglo 110.000 gld. Seveda bode večina barak prirejena tako, da bode mogoče v njih prezimovati. Glede na ogromne stroške za zgradbo barak sprožila se je bila misel, da bi se mnogo deložirancev morebiti moglo nastaniti v nekdanji tovarni za sladkor, nadalje v Pongratzovi baraki in v baraki poleg brambovske vojašnice. Višji inženjer Stradal pregledal je vse te objekte ter se prepričal, da pač v nobenem teh objektov ne kaže nastaniti ljudij in da bi se le pritličje bivše tovarne za sladkor dalo porabiti za shrambo pohištva, s čemer bi seveda tudi bilo precej pomagano, ker bi ne bilo treba graditi posebnih barak za pohištvo. Višji inženjer Stradal je vsled tega nasvetoval, naj se za deložirance zgradi še 15 barak po Gsottbauerjevem sistemu ter 10 barak za prezimovanje. Sploh pa naj bi se mestna občina obrnila do raznih vnanjih firm, je li bi ne bile morebiti pripravljene zgraditi izvestno število barak ter jih občini prepustiti v najem. To bi bilo vsekako ceneje, nego zgradba nadaljnih 25 barak. Po nasvetu občinskega svetnika Hribarja sklenil je mestni svet, naj mestni magistrat sporazumno s stavbinskim odsekom glede zgradbe barak potrebno ukrene in naj se obrne tudi do raznih firm z vprašanjem, je-li bi hotele zgraditi potrebno število barak ter jih mestni občini prepustiti v najem. — Višjemu inženjerju Stradalu izrekel je občinski svet zahvalo in priznanje za njega vspešno vodstvo pri zgradbi barak.

Potem poročal je obč. svetnik Gogola o enketi glede ustanovitve stavbinske banke v Ljubljani. Enketa bila je sklicana na dan 20. maja ter so se je udeležili: župan Grasselli, občinski svetovalci Gogola, Hrasky in dr. Stare, vladni svetnik marki Gozani kot zastopnik deželne vlade, deželni svetnik Zamida kot zastopnik deželnega odbora, predsednik mestne hranilnice Vaso Petričić in zastopnik stavbinskih podjetnikov Viljem Treo, kranjska hranilnica ni poslala svojega zastopnika. V enketi se je naglašalo, da ustanovitev stavbinske banke v okviru mestnega statuta ni mogoča in da bi se v to svrhu šele potom zakona moralo potrebno ukreniti; sploh pa je po tujih podjetnikih za konkurenco glede stavbinskih del že skrbnjeno in se ravnokar snuje tudi zadruga, ki bode imela nalogo skrbeti za cenen stavbinsk material. Z ozirom na vse te okolnosti izrekla se je enketa proti ustanovitvi stavbinske banke. Občinski svet vzel je v tej seji sklep enquete na znanje ter po nasvetu poroče-

valca sklenil, naročiti združenemu stavbinskemu in finančnemu odseku, naj čim preje poročata, kako bi bilo skrbeti za regulovanje mestnih ulic in trgov in kako dobiti za to potrebnih sredstev.

Župan Grasselli naznanil je občinskemu svetu, da je pregledovanje hiš skoraj popolnoma končano; bilo je to ogromno delo, katerega bi mestna občina nikakor ne bila mogla sama izvršiti. Pritekla jej je na pomoč c. kr. vlada, ki je dala na razpolaganje 17 državnih tehnikov ter mestni občini storila s tem veliko uslugo. Govornik je končno nasvetoval, naj se c. kr. vladi za njeno dobrohotnost izreče najiskrenejša zahvala (dobro-klici) in naj se ji to sporoči pismenim potom. Občinski svet je soglasno pritrdil temu nasvetu.

Po končanem dnevnem redu stavil je občinski svet. Hribar več nujnih predlogov. Prvi predlog, tičoč se novega loterijskega posojila v svrhu regulacije mesta, utemeljil je nekako tako-le:

Vsled grozne potresne katastrofe, katera je o letošnji Veliki noči zadela naše mesto, poškodovanih je nekoliko hiš tako, da jih bode treba do tal podreti. Ta okolnost pa nalaga mestni upravi dolžnost, skrbeti za regulacijo nekaterih ulic in trgov.

A regulačni plan sam na sebi, ki se izdelal, ne bode nam mnogo koristil; za izvedbo regulacije treba je pred vsem denarja, kajti s tekočimi dohodki mestne blagajnice ne bilo bi mesto v stanju, kaj izdatnega storiti. Kaj izdatnega pa se vsekakor storiti mora; kajti, ko bi se sedaj opustila izvanredna akcija v tem oziru, bati se je, da se desetletja ne bodo opravile one ozke, promet obtežujoče ulice, katerih je ravno v Ljubljani tako veliko število. Moj predlog meri torej na to, da se preskrbi mestni občini denar za oni svet, ki je za regulacijo potreben. Pri tem pa me vodi tudi prepričanje, da se mora ta denar preskrbeti pod pogoji, ki ne bodo preveč težili mestne občine.

Pomagati si pa ne moremo drugače, ko s posojilom, umevno je samo po sebi; tudi ni dvojbe, da bi se posojilo s privolitvijo vlade in deželnega zbora prav lahko dobilo. Toda navadno posojilo bi bilo za mestno občino neugodno, ker bi jo za dobo 50 let preveč obtežilo. V izrednih slučajih treba je izredne podpore.

V ta namen bi nam morala vlada dovoliti, da najamemo novo loterijsko posojilo 1.000.000 gld., katero bi se — razdeljeno v 100.000 srečk po 10 gld. — ravno sedaj, ko je zanimanje za Ljubljano tako veliko po vsi naši državi, dalo skleniti pod prav ugodnimi pogoji.

Kot obrestno merilo za to posojilo bi jaz vzel 4%; amortizacijsko dōbo pa bi določil s 40 leti. Mesto bi torej v amortizačni zaklad novega loterijskega — recimo potresnega — posojila uplačevalo od 1. julija t. l. do 1. julija 1935. po 40.000 gld. na leto. Toda tudi to breme je tako občutno, da bi ga mestna

občina pri ostalih velikih svojih obvezah prevzeti ne mogla. Treba je torej misliti, kako uravnati gospodarstvo novega loterijskega posojila, da se odvzame mestni občini breme njegovo. To pa ni drugače mogoče, ko z dobrim investovanjem posojilnega zaklada.

Jaz bi torej to posojilo delil. Celega milijona nam za regulačno razlaščenje ne bode potreba; del glavnice torej prav lahko porabimo v kako plodosno investicijo.

Na pomoč nam prihaja tu v državnem zboru soglasno sprejeti predlog poslanca barona Žveglja in tovarišev predlog, ki bode — to je danes že gotovo — v kratkem uzakonjen, tako, da se bode za vse nove stavbe, ki se sezidajo v Ljubljani tekom petih let, dovolila davčna oprostitev za 18 let. Osemnajstletna davčna oprostitev za nove stavbe daje nam pa mogočnost napraviti ustanovo, katera bode velicega pomena za naše dni in silno blagodejna za bodoča pokolenja. Ako porabimo od loterijskega posojila 400.000 gld. za regulačno razlaščenje, 600.000 gld. pa za to, da sezidamo jedno veliko ali več manjših poslopij za stanovališča, odvzeli smo mestni občini skoro vse breme novega posojila.

V Ljubljani je že pred potresom bil jako čuten nedostatek stanovanj. Po potresu bode to še huje. Ako torej mestna občina sezida veliko poslopje — katero bi se morebiti v spomin letošnje velikonočne katastrofe moglo imenovati: potresni dvor — ali pa več poslopij za stanovališča, storilo bode s tem veliko dobroto mestnemu stanovništvu ne glede na to, da bode izdatno pospeševalo razvoj mesta. Dohodki tacega ali taci poslopij naj bi se porabili prvih 40 let za amortizacijo posojila; kasneje pa naj bi se stekali v ustanovo za preskrbljevanje obubožanih meščanov. Kakošna dobrota bi to bila za poznejše robove!

Na to je govornik obširno pojasnil račun in ugodnost tega posojila.

Ker bi loterijsko posojilo v 40 letih čisto poplačano bilo, ostal bi od takrat naprej ves čisti dohodek znašajoč gld. 25.291.55 za meščansko ustanovo; z neznatnimi doneski prvih 18 let po gld. 5664.67 in naslednjih 22 let po gld. 14.708.45 pa bi si mestna občina preskrbela regulacijo mesta.

Mogoča je tudi še modaliteta, da se v obvarovanje kakoršnega koli bremena za mestno blagajnico, vrne njej — potem ko bode loterijsko posojilo amortizovano — vse, kar je za isto morala priplačati amortizačnej zakladi.

Slavni mestni zbor naj sklene:

1.) Najetje novega loterijskega v 40 letih vračljivega in s 4% obrestljivega posojila v regulačne in investične namene se načelno odobrava.

2.) Moj nujni predlog, odstopi se finančnemu in pravnemu odseku, katerima naj se privzame še občinski svetnik gosp. Andrej Senekovič kot strokovnjak

v političnej arimetniki, z naročilom, da se o njemu nujno posvetujeta in v posebnej nalašč v ta namen sklicanej seji poročata. Predlog se je vsprejel.

Potem je gospod Hribar stavil glede pridobljenja za razvoj mesta važne vojaške bolnice ta-le predlog:

Slavni mestni zbor skleni:

1.) Potom c. kr. deželnega predsedstva predloži se c. in kr. vojnemu ministerstvu ponudba, da odstopi mestnej občini ob Dunajskej in Fran Josipovej cesti ležeči vojno-erarski posestvi proti temu, da mu ista brezplačno na zanje ugodnih prostorih preskrbi stavbišča in drugi potrebni svet v onej velikosti, katera bode po njegovem prevdarku potrebna za napravo enakih, zahtevam sedanje dobe odgovarjajočih vojno-erarskih zavodov.

2.) Izbere se odposlanstvo treh členov mestnega zbora, katero se ima takoj podati na Dunaj, da na pristojnih mestih z živo besedo podpira to ponudbo. Predlog se je vsprejel.

Nadalje je mestni zbor se posvetoval o Hribarjevem predlogu, da bi se odložila naprava električne razsvetljave do jeseni 1897. leta, ako hoče plinova družba skrbeti ta čas za razsvetljavo mesta. Vsprejel se je v tem oziru ta-le predlog:

Gospodu županu se naroča, da v teku treh dnij vpraša plinovo družbo, naj se v roku 14 dnij po prejetju njegovega pisma izjavi, če je pripravljena podaljšati sedaj veljavno pogodbo brez spremembe do 19. dne novembra 1897.

Potem je Hribar še predlagal:

Slavni mestni zbor! Ko se določi državna podpora, katero imamo za naše mesto pričakovati s pravico in tudi opravičeno nado, nastala bode vsem poklicanim faktorjem dolžnost pospeševati obnovitev Ljubljane s tem, da se pokvarjena poslopja dobro popravijo, porušena pa nadomeste z novimi. Da vseh stroškov za to ne bode krila državna podpora, o tem ne smemo gojiti nikakih iluzij, zato nam je pa treba pravočasno ozreti se po virih, iz katerih bi naši somoščani zamogli zajemati, kar jim bode preko ostalih podpor in lastnih sredstev še potreba. Kratko rečeno: treba je skrbeti za stavbinski kredit.

Ko bi pri nas narodno-gospodarske razmere bile razvite kakor drugod, ko bi bilo zadostno spoznanje za najvitalnejše interese dežele in njenega stolnega mesta, bilo bi to vprašanje jako lahko rešiti. Jeden veliki in jeden uspešno doraščujoči denarni zavod imamo: Kranjsko in Ljubljansko mestno hranilnico. Z dobro voljo in pravilnim razumevanjem momentanih izrednih potreb dala bi se otvoritev stavbinskega kredita pri teh dveh zavodih spraviti v soglasje s hranilničnim regulativom. Žal, da po opazovanju poslovanja pri prvoimenovani in po nabranih si skušnjah pri drugoimenovani hranilnici na kaj tacega misliti ne morem.

Zato pa je po mojem mnenji potreba, da takoj

stopimo v dogovore z velikimi dunajskimi denarnimi zavodi, da nam naznanijo, pod kakošnimi pogoji bi hoteli za Ljubljano dovoljevati stavbinske kredite.

Predlagam torej:

Slavni mestni zbor skleni:

Zaradi stavbinskih kreditov, katerih otvoritev za razne hišne posestnike in stavbinske podjetnike postaja od dne do dne nujnejša, stopi mestni zbor po posebnem odposlanstvu v dogovore z dunajskimi denarnimi zavodi. Imenovano odposlanstvo naj plenumu mestnega zbora svoječasnno poroča o uspehih teh dogovorov.

Minoli teden v petek je bil precej močen potres na Dolenjskem od Novega mesta do Št. Jarneja ob šestih popoldne. Opeka je padala s streh. Ljudje so bili v strahu, kaj je z Ljubljano, posebno ker na brzojavno vprašanje ni bilo hitrega odgovora. Tudi se je potem po noči dvakrat treslo.

Hud potres je bil nedavno v Paramitiji v Epiru. Bil je hujši, nego ljubljanski. Ogromno škode je napravil na poslopih. Rušujoče se hiše so ubile 50 ljudi, in nad 150 ljudij je pa težko ranjenih. Mnogo jih pa pogrešajo. Nad 300 let staro pravoslavno cerkev je daleč porinilo v stran. Hud potres imeli so tudi v Elbassani, ki pa ni napravil dosti škode. Močne potrese imeli so te dni tudi na otoku Zante.

Potres okrog Florence je napravil večjo škodo, nego se je sprva mislilo. Po vilah je razrušilo slike najslavnejših italijanskih mojstrov. Jako veliko cerkev je razrušenih, v jednom kraji se je močno nagnil zvonik. Na florentinskem kolodvoru je grozno delalo. Dva vagona je vrglo s tira. V restavraciji je vse razbilo. Na posestvu kneza Demidova v okolici florentski se je odprl močno žveplen vrelec.

Par dni po potresu v Florenciji so imeli močen potres v Spollettu, kjer je razrušil jetnišnico. Dne 24. maja je pa mej bobnenjem in tresenjem močno blupal vezuv.

— **Najden utopljenec.** Dne 20. maja so našli v morji v Trstu utopljenca. Iz papirjev, katere so našli pri mrliču, dognali so, da je utopljenec 60letni bivši čevljar Miha Curlin iz Ajdovščine. Starec si je bržkone sam končal življenje, kajti živel je v skrajnem siromaštvu, poleg tega pa ga je mučila neozdravljiva bolezen.

— **Pomiloščen morilec.** Bivšega odvetniškega soliciatorja Eichingerja, kateri je, kakor znano, umoril svojega gospodarja, dunajskega odvetnika dr. Rothziegla, in ki je bil zaradi tega umora obsojen na smrt, je cesar pomilostil. Najvišje sodišče je zatem spremenilo smrtno kazen na 20letni zapor.

— **Povodenj na Hrvaškem.** Po noči od 17. na 18. t. m. je Sava prodrla jez pri Velicovcu južno Zagreba, poplavišča okolo 5000 oralov polja. Med ljudstvom pojavlja se velika revščina.

— **Uboj.** Dne 20. maja so težaki razkladali oglje s parnika „Napried“, last dobrovniške parobrodne družbe, ki je te dni dospel iz Dalmacije v Trst. Vsi so delali v potu svojega obraza, goli do pasa. Nakrat se je Čiriger iz Vrhpolja pri Kamniku lotil Tomažiča iz Podgrada z lopato; udaril ga je z ostrim robom z vso silo po glavi in zopet zamahnil.

Ubogi napadeni hotel se je braniti, prože roko nad glavo, toda besni Čiriger — menda je bil nenadoma zblaznel — udrihal je bliskoma po nesrečneži, dokler se le-ta ni zgrudil okrvavljen na oglje. Priskočili so drugi delavci, da bi ukrotili besnega Čirigarja, toda zaman. Ta, krepak, visok mož, grozil je s smrtjo vsakemu, ki bi se mu hotel približati. Približal se mu je Knapič, nagovarjaje ga z lepa, toda besni Čiriger je zopet zamahnil s strašnim svojim orožjem in pobil še mirileca. Na besnega delavca planilo je zatem kakih 10 mož in so ga ukrotili le z velikim naporom ter ga zvezali. V tem prihitel je zdravnik z zdravniške postaje, ž njim postreščki z nošaloma. Zašil je obema grozno razmesarjenima nesrečnikoma rane in ju urno odposlal v bolnišnico. Le-tam je ubogi Tomažič kmalu izdahnul svojo dušo, a tudi Knapič bode težko okreval. Tomažič je imel presekan črepinjo, na levi roki tri globoke rane (žile prerezane), razne silne udarce na prsni, provzročene s plošnato stranjo lopate in par reber zlomljenih. Knapič ima rane na raznih krajih, jedna mu sega celo do pluć, da siromak bljuva kri ter 3 rebra zlomljene! Ubijalcu so natakneli nasilni jopič in ga odpeljali v bolnišnico na opazovanje. Nekateri trdijo, da je nenadoma zblaznel, ker pije žganje, drugi zopet pravijo, da je jako zmeren in da mu je Bog zna kaj šinilo v glavo, da je svoja tovariša tako grozno razmesaril. Vsekakor ga izročijo sodišču, če zdravniki ne doženejo, da je blazen.

— **Kmetski dvoboj.** V Denjaku pri Glini na Hrvatskem sprla sta se dva kmeta zaradi meje v gozdu, zlasti zaradi jednega hrasta. Hitela sta domu po puške in vrnivši se v gozd drug na drugega streljala. Jeden kmet je mrtev obležal, drugega so pa zaprli.

— **Zloben sluga** Mirko Besednik je služil v Zagrebu za konjskega hlapca, a ga je gospodar odpustil zaradi nerednosti. Hlapec je pa potem po noči se priplazil v hlev, zabodel gospodarju trikrat konja, da ni več za nobeno delo.

— **Napad.** V Brindisiju je te dni pet mož napalo vladnega kandidata princa Frana v njegovem stanovanju z bodali. Pritihotapili so se v sobo s tem, da so rekli, da so vladni pristaši in imajo govoriti s princem. Dva prinčeva slugi so težko ranjena prenesli v bolnico. Napadovalce so zaprli.

Zlahtne rake!

ravno ulovene, skakoče žive, dobro uložene, razpošiljajo se poštne in zaboja prosto:

100—120 kom. lepih namiznih rakov za	3 gld. — kr.
75—80 » » velikih namiznih rakov za	3 » 50 »
55—60 velikih rakov z 2 mastnima ščipalnicama za	4 » 40 »
32—35 kom. I. solo velikane rake izbrane živali od 15 cm višje za	5 gld. 50 kr.

—♦♦ Za sprejem skakoče-živih rakov se jamči. ♦♦—

Gosje perje!

jamčeno pol-trebušno f. f. razloženo, svetlo belo	1 gld. 25 kr.
ravno tako nerazloženo	— 85 »
trebušno svetlo belo nad vse lepo	2 gld. 25 kr.

za en funt poštne prosto pošilja:

HENRIK SCHAPIRA,

Buczacz, Galicija.

(1)

Loterijske srečke.

V Lincu dne 25. maja t. l.: 6, 67, 33, 66, 54.

V Trstu dne 25. maja t. l.: 81, 75, 63, 24, 5.

V Pragi dne 29. maja t. l.: 8, 66, 60, 70, 50.